

[Pia Gjellerup]

det ret godt – med forældede tankegange og fastholden af det, der altid har været. Han brugte eksemplet, at vi ikke vil have ændret i rentefradragsretten. Det er dér, jeg beklager, at jeg kom til at sige for meget i én sætning. For ud over det sagde jeg faktisk, at det, man kunne gøre for at få rentefradraget til at se anderledes ud, var at lave en generel sænkning af skatteprocenterne ved en større omlægning af skattesystemet og inddragelse af nye skattekilder. Det må jeg dog sige er rimelig nyt.

Så vil jeg godt indrømme, at jeg sagde, at vi ikke ville pille ved det sociale sikkerhedsnet. Det vil jeg også godt vedkende mig er en socialdemokratisk stemme fra det sidste århundrede, og det vil også blive en socialdemokratisk stemme i det kommende århundrede. Det er faktisk det, der er Socialdemokratiets fundament. Det er grundlaget for vores politiske virke, og det er vi faktisk stolte af, og det agter vi ikke at fjerne os fra.

For at blive ved det nye, så omtalte jeg også – men det gik øjensynlig også for hurtigt – arbejdsmarkedspensionen. Det bliver vel en af de største nye udfordringer, som vi kommer til at prøve kræfter med herinde og i det danske samfund. Jeg kunne i øvrigt forstå, at økonomiministeren gav mig ret i, at der her er tale om en omfattende privat opsparing, og det håber jeg så at hr. Skrumsager Skau lyttede efter.

Men generelt vil jeg sige til hr. Kofod-Svendsen, at hvis man tror, man skal hente fornyelsen ved at trække gammelkonservative og gammel-liberalistiske forslag frem fra det sidste århundredes samfund, så er Socialdemokratiet ikke med, for så får vi nemlig ikke nytænkning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 58:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af ægteskabsdiskriminering på skatteområdet.

Af Kofod-Svendsen (KRF) m.fl.

(Fremsat 31/1 89).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Indledningsvis vil jeg udtrykke sympati for den holdning, som ligger bag Kristeligt Folkepartis forslag om, at ægtefæller ikke skal stilles dårligere end ugifte samlevende.

Som forslagsstillerne selv fremfører i bemærkningerne, har regeringen for nylig ved ændringen af formueskattereglerne taget skridt til at fjerne en af de ægteskabsdiskriminerende regler. Der nævnes så i forslaget en række bestemmelser, hvor ægtefæller stilles anderledes end ugifte samlevende. For mange af de bestemmelser, der er nævnt, gælder, at de i visse situationer stiller ægtefæller bedre end ugifte samlevende og i andre situationer dårligere.

Jeg vil godt understrege, at det aldrig har været hovedformålet med disse bestemmelser at stille ugifte samlevende bedre end ægtefæller. Bestemmelserne skal ses på baggrund af den enhed, som et ægteskab udgør, og det interessefællesskab mellem ægtefællerne, som er forbundet med dette.

Nogle af de bestemmelser, der er omtalt, har bl.a. til formål at hindre en utilsigtet anvendelse af skattereglerne, som kan opstå på grund af dette interessefællesskab. Det kan med andre ord betragtes som en slags værneregler. Andre regler skal ses i lyset af netop det økonomiske fællesskab i familien.

Forslagsstillerne fremhæver specielt personskattelovens § 10, stk. 2, hvorefter personfradraget er forskelligt for enlige og gifte pensionister. For 1989 udgør personfradraget for enlige pensionister jo 51.400 kr., og for gifte pensionister er personfradraget 29.000 kr. pr. person, så det er da rigtigt, at her er der en forskel. Disse beløb er fastsat med den hensigt, at enlige pensionister, der ikke har andre indkomster end folkepensionens grundbeløb med fuldt pensionstillæg, ikke skal betale skat i 1989.